

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.134 van 24 oktober 2001
in de zaak A. 109.415/IX-3005.**

In zake : Jeroen LAUWERS,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie Algemeen Commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jeroen LAUWERS op 24 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 juli 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij hij voor de duur van vier maanden voorlopig wordt geschorst met inhouding van 25% van de wedde;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 2001, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 18 oktober 2001 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE MIL, die loco advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU verschijnt voor verzoeker, en van adviseur E. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Jeroen LAUWERS is op 27 december 2000 opgenomen als leerling in de rijkswacht. Met ingang van 1 april 2001 wordt hij aangesteld in de graad van aspirant-inspecteur van politie bij de federale politie. Hij volgt de opleiding in de federale school van de federale politie.

1.2. Met een nota van 6 juli 2001 vraagt de commandant van de school aan de directeur-generaal van de Algemene Directie Personeel om verzoeker, met toepassing van de artikelen 59, tweede lid, en 63 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten, preventief te schorsen wegens zijn betrokkenheid bij een groep die zich "SNAKE" noemt, die verantwoordelijk wordt geacht voor ongeregelde heden in de kazerne en die het normale functioneren van de leerlingengroepen verstoort. De nota wordt blijkbaar opgesteld omdat verzoeker, wegens het intrekken van zijn -op 3 juli 2001 gevraagd-vrijwillig ontslag, op 9 juli 2001 opnieuw zijn plaats in de klasgroep zou innemen, hetgeen "absoluut inopportuun" wordt geacht omdat bepaalde vrouwelijke studenten reeds zouden hebben laten doorschemeren dat zij ontslag zouden vragen. De nota besluit: "PV wordt opgesteld onder het nummer: Br.46.59.101465/01". Over de inhoud en het lot van dat proces-verbaal bevat het administratief dossier geen enkel gegeven.

1.3. Op 9 juli 2001 besluit de adjunct-directeur-generaal van het personeel om verzoeker "in afwachting van de beslissing van de minister van

Binnenlandse Zaken” voorlopig te schorsen van 9 juli 2001 tot en met 18 juli 2001 en om voor die periode 25% van zijn brutowedde in te houden. De beslissing verwijst naar de sub 1.2. vermelde nota en er wordt gesteld dat “het bestaan van het proces-verbaal” van 6 juli 2001 van de politie van Etterbeek “een opsporingsonderzoek doet lopen in hoofde van betrokkene”. Er wordt overwogen dat de hiërarchische meerdere van verzoeker “wettelijk bevoegd is om te oordelen dat de aanwezigheid van AINP LAUWERS onverenigbaar is met het belang van de dienst” en dat “dit oordeel gebaseerd is op meerdere verklaringen van medestudenten van betrokkene waarvan de geloofwaardigheid, prima facie, op grond van geen enkel objectief element in twijfel zou moeten getrokken worden”. Voorts wordt ook gesteld dat de overheid maatregelen moet treffen om “benevens de goede werking van de dienst, de fysieke en morele integriteit van de personeelsleden te vrijwaren”, dat zij in dat verband onverwijld moet optreden en elk risico vermijden.

Bij de kennisgeving van die beslissing wordt verzoeker gehoord. Hij verklaart zich niet akkoord met de voorlopige schorsing omdat hij eerst onder druk gezet is om ontslag te nemen en omdat pas na de intrekking van dat ontslag een proces-verbaal opgesteld is, hetgeen hem “doet twifelen aan de objectiviteit van de klagende partijen”. Hij verklaart ook dat hij wegens de schorsing lessen mist waardoor zijn slaagkansen verkleinen, dat hij niet inziet waarom zijn aanwezigheid “onverenigbaar zou zijn met de dienst”, dat de feiten “dateren van maanden geleden” en dat hij nog niet de mogelijkheid heeft gekregen om zich in het opsporingsonderzoek te verdedigen.

1.4. Op 12 juli 2001 maakt de directeur-generaal van het personeel het dossier aan de minister van Binnenlandse Zaken over. Aan de gegevens die hij uit de sub 1.2. en 1.3. vermelde stukken put, koppelt hij de volgende conclusie :

“Gelet op de ernst en de aard van de feiten die aan AINP LAUWERS worden toegeschreven en waarvoor betrokkene het voorwerp uitmaakt van een opsporingsonderzoek evenals de ruchtbaarheid die aan de feiten werd gegeven, is de directe hiërarchische meerdere van betrokkene van oordeel dat de verdere aanwezigheid van AINP LAUWERS bij de federale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst. Derhalve stelt hij voor AINP LAUWERS te schorsen”.

Hij verleent het volgende advies aan de minister :

“Wegens de redenen supra vermeld in punt 2.6., sluit ik mij aan bij het door de hiërarchische meerdere van betrokkene ingediende voorstel, gevoegd als

Bijl 1, en stel ik bijgevolg voor om AINP LAUWERS een voorlopige schorsing voor een initiële periode van vier maanden op te leggen. Bovendien stel ik voor dat die voorlopige schorsing een inhouding van de wedde omvat zoals bedoeld in Art. 64 van de wet in Ref 1 vermeld.

Gelet op de dringende noodzakelijkheid en overeenkomstig Artikel 63, tweede lid, van de wet in Ref 1 vermeld, heb ik, bij afwezigheid van de directeur-generaal Algemene Directie Personeel en in mijn hoedanigheid van adjunct-directeur-generaal Algemene Directie Personeel, beslist om, in afwachting van de beslissing van de Heer Minister van Binnenlandse Zaken, AINP LAUWERS voorlopig te schorsen op datum van 09-07-2001. Deze voorlopige schorsing omvat een inhouding van de wedde van 25 % zoals bedoeld in Art. 64 van de wet in Ref 1 vermeld en gaat in van 09-07-2001 tot en met 18-07-2001. AINP LAUWERS werd van deze beslissing in kennis gesteld en werd terzake door mij verhoord op 09-07-2001. Na betrokkene te hebben gehoord was ik van oordeel dat zijn verklaring geen nieuwe elementen aanvoerde die van die aard waren om mijn initiële beslissing tot schorsing te wijzigen".

1.5. Op 16 juli 2001 besluit de minister van Binnenlandse Zaken, na kennis genomen te hebben van de antecedenten (het voorstel van de hiërarchische meerdere om verzoeker te schorsen; het sub 1.4. vermelde voorstel van de directeur-generaal; de beslissing van 9 juli 2001 tot voorlopige schorsing met inhouding van wedde), het volgende :

"3.1. Ik ben eveneens van oordeel dat de aanwezigheid van AINP LAUWERS bij de federale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst.

3.2. Bijgevolg sluit ik mij aan bij het supra vermelde voorstel en beslis ik van AINP LAUWERS een voorlopige schorsing van vier maanden op te leggen. Bovendien beslis ik dat die voorlopige schorsing een inhouding van de wedde omvat van 25 % zoals bepaald in artikel 64 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten".

Van die beslissing wordt thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd.

1.6. Op 2 augustus 2001 zendt de Algemene Directie Personeel de beslissing van de minister naar de eenheid van verzoeker. Er wordt medegedeeld dat de schorsing van vier maanden, en de inhouding van 25% van de wedde, ingaat op 16 juli 2001.

2. Overwegende dat de verwerende partij haar nota met opmerkingen laattijdig heeft ingediend; dat zij met toepassing van artikel 11, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State uit de debatten wordt geweerd;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van de hoorplicht, van de rechten van verdediging en van artikel 62 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten doordat hij van hoofdcommissaris G. DUHAUT vernomen heeft dat hij voorlopig geschorst was, maar dat hij toen geen kennis heeft gekregen van de documenten waarin de hem ten laste gelegde feiten zijn uiteengezet -de nota van zijn hiërarchische meerdere commandant G. TARARA en het proces-verbaal dat in die nota wordt vermeld- zodat hij zich niet heeft kunnen verdedigen over de feiten die hem op het ogenblik van het verhoor door hoofdcommissaris G. DUHAUT zijn ter kennis gebracht, hoewel die feiten dagtekenen van “maanden voordien”; dat hij betoogt dat de verwerende partij nagelaten heeft hem, vooraleer het bestreden besluit werd genomen, in de gelegenheid te stellen om -na daartoe bij aangetekend schrijven uitgenodigd en op de hoogte gebracht te zijn van de gegevens van het samengestelde dossier- uitleg te geven over het bestaan en de ernst van de ten laste gelegde feiten en over de motieven die de overheid tot een voorlopige schorsing bewogen;

4.1.2.1. Overwegende dat artikel 62 van de wet van 13 mei 1999, aangevuld bij de wet van 31 mei 2001, de verwerende partij ertoe verplicht het personeelslid dat zij preventief wenst te schorsen, te horen en hem daarvoor op een bepaalde wijze op te roepen; dat, daargelaten de vraag of de in artikel 62, tweede lid, bepaalde vormvoorschriften wel ingepast kunnen worden in het door artikel 63 van de wet georganiseerde systeem, waarbij de minister slechts over tien dagen beschikt om een voorlopige preventieve schorsing te bekrachtigen, verzoeker niet betwist dat hij op 9 juli 2001 voor hoofdcommissaris G. DUHAUT verschenen is;

4.1.2.2. Overwegende dat artikel 62 van de wet het bestuur ertoe verplicht het personeelslid te horen, maar dat de wet de inhoud van die verplichting niet nader bepaalt; dat, volgens de algemeen geldende regel, aangenomen wordt dat de hoorplicht erop gericht is de betrokken ambtenaar in de mogelijkheid te stellen zijn

visie op de hem ten laste gelegde feiten -zoals het bestuur ze op dat ogenblik kan inschatten- en op de plannen van het bestuur, aan dat bestuur ter kennis te brengen en het bestuur toe te laten met volledige kennis van zaken een beslissing te nemen over het al dan niet verwijderen van de betrokkene uit de dienst; dat zulks veronderstelt dat de betrokken politieambtenaar duidelijk weet welke feiten, die ook het voorwerp moeten uitmaken van een tuchtprocedure, van een opsporingsonderzoek of van een strafvervolgning, het bestuur hem ten kwade duidt en waarom het belang van de dienst vereist dat hij, wegens die misdraging waarover een tuchtprocedure zal worden gevoerd, gedurende een bepaalde periode buiten de dienst moet blijven;

Overwegende in dit geval dat verzoeker op 9 juli 2001 gehoord is door de directeur-generaal van het personeel; dat dit verhoor plaatsvond onmiddellijk nadat diezelfde directeur-generaal, zich uitsluitend steunend op een nota van de hiërarchische meerdere van verzoeker waaromtrent verzoeker al evenmin enige inlichting had gekregen en zonder nader gesprek, hem op staande voet uit de dienst had verwijderd; dat blijkens het verslag van dat verhoor verzoeker twijfels heeft geuit over de waarde van de verklaringen waarop de nota van zijn commandant was gesteund en dat hij aangebracht heeft dat de feiten “dateren van maanden geleden”; dat evenwel de verwerende partij niet aantoont dat verzoeker op het ogenblik van zijn verhoor kennis had of in kennis is gesteld van alle gegevens waarover de directeur-generaal op dat ogenblik beschikte, inzonderheid van de inhoud van de nota van commandant G. TARARA en van de reden waarom er tegen hem een opsporingsonderzoek was ingesteld; dat de stukken van het dossier evenmin aantonen dat verzoeker in kennis is gesteld van de reden waarom het dienstbelang zijn preventieve verwijdering uit de dienst noodzakelijk maakte of van de duur die de voorlopige schorsing kon hebben;

Overwegende dat uit het aan de Raad van State voorgelegde dossier niet blijkt dat verzoeker op het ogenblik van zijn verschijning voor de directeur-generaal met het oog op een definitieve beslissing van de minister, kennis had van de precieze verwijten die commandant G. TARARA in zijn nota had vermeld of van de precieze reden waarom die commandant hem uit de school verwijderd wenste te zien, noch van de redenen waarom tegen hem een opsporingsonderzoek was ingesteld dat aanleiding zou kunnen geven tot een tuchtvervolgning; dat voorts ook het bewijs niet voorligt dat verzoeker zijn mening heeft kunnen uiten over de noodzakelijkheid van zijn tijdelijke verwijdering, dan nog met weddeverlies,

uit de dienst; dat zelfs niet blijkt dat verzoeker wist dat de verwijten het voorwerp zouden uitmaken van een tuchtvervolging; dat aldus de vaststelling zich opdringt dat de verwerende partij geen correcte invulling heeft gegeven aan haar wettelijke verplichting om verzoeker te horen alvorens hem, in het kader van haar tuchtrechtelijke bevoegdheid, preventief te schorsen; dat het middel ernstig is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat in het bestreden besluit niet wordt uiteengezet waarom de aanwezigheid van verzoeker bij de federale politie onverenigbaar zou zijn met het belang van de dienst, doordat de aangehouden feiten sterk overdreven zijn en bovendien niet deugdelijk bewezen, want enkel gebaseerd op eenzijdige en onduidelijke verklaringen van een aantal onbekenden, doordat niet wordt uiteengezet waarom gebruik gemaakt moest worden van de procedure vermeld in artikel 63 van de wet van 13 mei 1999 en doordat ook niet wordt verantwoord waarom een inhouding van de wedde met 25% verantwoord was terwijl dergelijke beslissing niet automatisch volgt uit een preventieve schorsing;

4.2.2.1. Overwegende dat een beslissing waarbij een personeelslid bij wege van voorlopige maatregel in het kader van een tuchtprocedure uit de dienst wordt verwijderd formeel gemotiveerd moet zijn; dat zulks betekent dat in de beslissing zelf aangeduid moet worden voor welke feiten, die het bestuur als een inbreuk op de tucht aanmerkt, de betrokkene uit de dienst verwijderd moet worden, waarom die verwijdering, bekeken vanuit de goede werking van de dienst, noodzakelijk is en welke argumenten de duur ervan verantwoorden; dat bovendien, indien het bestuur de mogelijkheid heeft om bij het opleggen van een preventieve schorsing te besluiten dat er een inhouding op de wedde zal gebeuren, uit het besluit moet blijken waarom het bestuur die maatregel aangewezen acht;

4.2.2.2. Overwegende dat het bestreden besluit een uitgebreid hoofdstuk “feiten” bevat, dat er vervolgens verwezen wordt naar de door verzoekers hiërarchische meerdere en de adjunct-directeur-generaal van het personeel geuite mening dat, wegens “de ernst en de aard van de feiten (...) en (...) de ruchtbaarheid die aan de feiten werd gegeven, (...) de verdere aanwezigheid van (verzoeker) bij de federale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst”, op grond waarvan zij dan voorstellen verzoeker te schorsen en zijn wedde gedeeltelijk in te houden; dat er ook verwezen wordt naar de voorlopige preventieve schorsing met weddeinhou-

ding van 9 juli 2001 en naar het gehouden verhoor; dat in de rubriek “beslissing” de minister dan stelt dat hij “eveneens van oordeel (is) dat de aanwezigheid van (verzoeker) bij de federale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst” en dat hij zich “bijgevolg (aansluit) bij het supra vermelde voorstel”;

4.2.3. Overwegende dat uit die redengeving niet blijkt waarom volgens de minister verzoekers aanwezigheid onverenigbaar zou kunnen zijn met het belang van de dienst, dat er ook niet uit blijkt waarom -gelet op de verwachte duur van de tuchtprocedure die noodzakelijk moet volgen- die verwijdering uit de dienst vier maanden moet duren, noch waarom er, hoewel artikel 64 ter zake geen verplichting instelt, toch een inhouding van wedde -meer bepaald van 25% van de wedde, het maximaal toegelaten percentage- aan gekoppeld wordt; dat, zeker nu niet blijkt dat die gegevens op een andere wijze door verzoeker gekend waren, de formele motiveringswet op die punten geschonden is en het middel in die mate ernstig is;

5.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker aanvoert dat een preventieve schorsing, die geen tuchtrechtelijk karakter heeft, weliswaar in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, maar dat er in zijn geval rekening gehouden moet worden met de begane onwettigheden die hem een ernstig moreel nadeel berokkenen, met het feit dat hij de lessen niet meer kan volgen zodat hij geen examens zal kunnen afleggen en minstens een jaar zal verliezen en met het gezichtsverlies dat hij bij zijn medestudenten, die zijn verwijdering zullen zien als een tuchtstraf, lijdt;

5.2. Overwegende dat een preventieve schorsing in het kader van een tuchtprocedure, omdat zij als ordemaatregel geen uitspraak inhoudt over schuld van de betrokkene, in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat te dezen evenwel rekening kan worden gehouden met het feit dat verzoekers verwijdering uit de dienst inhoudt dat hij de aangevatte opleiding in de federale politieschool niet kan volgen en op dat vlak dan een niet op te halen achterstand kan oplopen; dat in dat opzicht verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 juli 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij Jeroen LAUWERS voor de duur van vier maanden voorlopig wordt geschorst met inhouding van 25 % van de wedde.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

A. VANDENDRIESSCHE.